

Lengyel Ferenc

Néha

*A nyárvégi Bécs elegáns bravúrja,
szellővel lep meg az árnyak között;
a Város ezer csecsebecsét őriz,
kínálja, vedd már! és meg-megbököd.*

*Vendégnek érez, látja lépteden,
hogy nem itt élsz, hát körüludvarol;
bízgat hízelgőn, kedves idegen,
csodáld, nézd! Érted szusszan, átkarol:*

*a Ring, a Stadtpark, vagy a Károly-templom,
Opera, Hofburg, Schönbrunn, Belvedere,
a büszke Votivkirche és a Centrum,
a Stephansdom – mind hajt, sarkall, terel.*

*A rózsaparkban kábán padra hullva
a Városháza tornyát ámulod,
mint káprázatban, visszaszállsz a múltba,
még vár a Gruftban pár Habsburg-halott.*

*Csábít a Práter, de a lábad fáradt,
és feltör koraőszi kételyed;
a kávéházak Városában árad
valami huncut művész-testmeleg.*

*A bécsi int egy 'Schnitzel' illatára,
a vendég? áhítattal rendeli;
a freudi Város azzal ad magára,
magát sajátodnak érezteti...*

*A nyárvégi Bécs elegáns bravúrja
a cirmos szellő az árnyak között;
ezer arcával bővöl újra s újra,
felkínálkozik, kacéran köszönt.*

*De örök vendég vagy. Máshol születél,
más a tartásod, másképp áll fejed.
Bécs megtűr, övé vagy, porszeme lettél,
de néha le kell nyelned nyelvedet...*

szöszmöte

ha néha ajkad ujjad tollad vét
ha úgy moccan hogy önmagad
vétkén végül értőn legyintesz

ember vagy több mint okos gép
jó kézmozdulatoddal bizonyítod
rímeddel arról szöszmötölhetsz

hogy a botlásainktól emberibb
hát elviselhetőbb
a lét

Szikrázd fel a fényt

(egy dallam nyomán, Dvořak-nak, utólag)

Szólj! Szólalj meg – zene! Légy, légy lebegő
új zengés gyöngyszeme, győzelmes erő!

*Szenvedés, fájdalom halkul, szelidül;
emlékek tűzfalán gyermekkora ül.
Hegedű, kürt, fagott, cselló felel a
szíved megálmodott dallamaira.*

*Dobban hajnal-zenéd, majd szív-szeliden
szép új világba lép át lábujjhegyen...
Eppur si muove – föld! Ad astra – te, szív!
Dallam, tágítsd a tért! Nőjjön a körív!*

*Hívó harmóniád **vira*** szövi át;
fényből épül tovább, újjá a világ!
Még egyszer mondd ki, mondd: szív, hit, szeretet!
Áradj, harsogj, zubogj! Törjön meg a csend!*

Zengd újra s újra el: hirdesd a reményt!
Nap-magasba emeld, szikrázd fel a fényt!

* a 'hit' csehül: víra